

DELO ZA SLOVENCE

Prava resnica za narod

Št. 3. - 2. Leto

14. Februarja 1943.

Izide vsakih štirinajst dni

DOGODKI PO SVETU

Partizani so proti veri

Tudi zadnji zločini partizanov so dovolj jasno dokazali, da je njih prvi cilj uničenje krščanske vere v kateri vidijo moč Evrope proti zmešnjavi ki prihaja iz Rusije. Zato so takoj pričeli s pobijanjem duhovnikov in oskrunjenjem cerkva. To so isti partizani, kateri so v rdeči Spaniji skušali na vsak način iztrebiti vse znake krščanske civilizacije mnogih let in slavne evropske zgodovine.

Tudi v Sloveniji so se takoj vrgli proti škofu in duhovnikom, kateri so želeli njima dokazati živalsko postopanje napram lastnim bratom, kateremu je vzrok komunistična propaganda. Mnogi mrtvih, katere beleži cerkev v Sloveniji, so dovolj vidni znaki človekoljubja partizanov, kateri so popolnoma izgubili vso čast in bodo vzrok uničenja svoje lastne zemlje.

Sedaj ko postaja moč partizanov, vsled nastopa slavni italijanski čet, vedno bolj šibka skušajo pridobiti ljudstvo z lažjo češ da se med njima nahaja tudi veliko število duhovnikov. Toda te izjave partizanov ne dosežejo zaželjenega uspeha, kajti duhovniki ne bi nikdar dovolili klanje ljudstva in oskrunevanje cerkva, kar pa predstavlja prvi in najvažnejši cilj partizanov.

London objavlja potapljanja

Angleško ministrstvo mornarice, potem ko je opetovano zanikalo vse uspehe Osovine, je sedaj naenkrat moralo priznati, da je Anglija pretrpela nekoliko porazov tudi na morju. Naravno je da so ti porazi objavljeni z opreznim načinom in taka poročila so tako sestavljena, da se dozdeva čitati iz njih običajno in popolno resnico o celokupnem položaju. Medtem pa moramo predpostaviti, da se vso resnico ni izjavilo tudi takrat. Vsekakor pa je vredno, na podlagi izjav Admirala, pretehtati izgube na temelju angleškega priznanja.

Število izgubljenih vojnih brodov, katerih izgubo ni mogla Mornarica več zatajiti, se je dvignilo na pet. Ali to pomeni zelo težko izgubo za mornarico, katera je prav na to vrsto ladij polagala največjo važnost, da bi si obvarovala premoč nad mornarico Osovine. Ako dodamo tem brodom še pet letalo-nosilk, se šele tedaj jasno vidi, kakšno veliko pomanjkanje je nastalo v ladjevju Anglije in Amerike, katere so vsled tega nenadomestljivo izgubile svojo pomorsko nadoblast. Izguba 25 križark, katerim se lahko doda še 17 pomočnih križark, ravno tako dokazuje, da so tudi manjše vojne morske enice protipostavljene silam Osovine, občutile v polni meri težke posledice prisotnosti podmornic in zračnih torpedov Osovine.

Število torpedovk pa, katere se nahajajo na dnu morja po priznanju Angležev, je že doseglo 98. Edino število podmornic, katerih izguba se ne more niti s sovražnikove strani sigurno in točno kontrolirati, je tako neznan, da se ga mora smatrati zelo oddaljenega od resnice. Gre se za komaj 50 edinic, po službenem poročilu. Ako se vzame v obzir, da pretekli mesec ni še zapopaden v angleška priznanja, medtem ko so izgube bile znatne, se lahko pride do zaključka, da se je v tem zadnjem času število podmornic znatno znižalo, kar bo imelo velik vpliv na daljnji razvoj borbe na Sredozemskem morju.

Od ladij za spremstvo konvojev, ki so velike važnosti v pomorskih prevozih ljudi in orožja, a katerih je itak obstojalo v omejenem številu ob začetku vojne, najmanj 35 jih je stavljenih za vedno izven borbe in to po samem priznanju sovražnika, 18 ladij za polaganje in 9 za iskanje min je istotako sledilo usodji večjih ladij.

V oddaljenih krajih, specijelno ob izlivah

plovnih rek, je bilo potopljenih 6 izvidniških ladij; to so poslednje te vrste ki so služile Angliji. Da bi položaj postal še bolj težji, je bilo potopljenih še 3 pomočnih letalo-nosilk, ki so v stvari predstavljale nekaka uporišča za vojne polete.

Druge pomožne ladje v številu od najmanj 245 so se ravno tako pridružile izgubljenim velikim vojnim ladjam, tako da se je vojna sposobnost angleške mornarice znižala na neverjetno nizko stopnjo. Pomorska vojna sredstva, katere Anglija še lahko vrže v borbo so zelo maloštevilna. V tisto borbo, v katero je nastopila kot gospodar

vseh morja, ali v kateri se je hitro našla v težkih nepravilnih vsled junaške požrtvovalnosti mornarjev Osovine, katere ni prav nič brigala nadmoč sovražnega brodogoja. Vrgli so se v borbo proti morskemu velikanu ter za vedno uničili njegovo bahatost.

Oficijelna priznanja Admirala dokazujejo, da je situacija izvanredno kritična, ako je primoran priznati najhujše udarce, samo da nekako tolaži ljudsko mnenje, predvsem ogorčeno vsled pomanjkanja živežnih potrebščin, čemur pa je vzrok velika podmorska ofenziva s strani Osovine.

AIACCIO (Korzika): Napoleonov spomenik.

Kai se dogaja pri Salomonskih otokih?

Po dolgem času molčanja je Japonski glavni stan zopet izpregovoril. Kot je v njegovem običaju, je javil še eno veliko japonsko zmago nad Amerikanci. Dve drugi vojni ladji in tri križarke ameriške vojne mornarice so sledile svojim sestram v globočino Tihega Oceana, medtem ko so ostale hudo poškodovane ena tretja vojna ladja in ena četrta križarka. Izguba teh ladij, od že itak malo preostalih, je za Združene države zelo težka, ker se z gotovostjo racuna, da se je z njima potopila celokupna posadka, najmanj 9.000 mož.

Japonska je takoj izdala službeno obvestilo o doseženem uspehu v tej veliki pomorsko-zračni bitki, kjer so se maloštevilne japonske zračne sile spustile v borbo z močnim ameriškim vojnim brodogojem in ga uničile. Sovražnikova propaganda pa se ni priznala teh izgub. Omejila se je na čisto enostavno izjavo o veliki bitki ki je v teku pri Salomonskih otokih, katere izid pa še ni poznan. Iz dosedanjega izkustva znamo da bodo Amerikanci priznali svoje izgube po dolgem času, ko bo cela zadeva že skoro pozabljena.

Na vsaki način bodo Amerikanci čez dva ali tri mesece izvedeli resnico, tako kakor je ista nam danes znana. Čim enostransko zamolčijo ne-uspehe, hitijo poročati o malenkostnih uspehih na kopnem, na kateri si bodi nepomembnem položaju kakega otoka v Tihem Oceanu. Dvomljivo je če so slični uspehi bolj važni kot pa izguba pet velikih vojnih ladij z njihovim celokupnim moštvo!

Japonci so dosegli svojo zmago z žrtvovanjem malega števila letal, ki je enostavno strnoglavilo, z vsem eksplozivnim materijalom, na krove ameriških ladij. Proti takemu sovražniku je Amerika obsojena izgubiti vso svojo vojno mornarico in tako zapustiti borbo na južnem delu Tihega Oceana.

ISTANBUL. — Znano je, da je iranska policija našla 100 mrtvih civilistov v zgradbah kjer je bila sovjetska policija. Tem je sovjetska oblast rekvirirala celo premoženje.

Volkovi postanejo jagnjeta

Poveljstva partizanov, potem ko so se prepričala, da so jim kmetje, kakor v ostalem tudi vsi zdravi sloji prebivalstva, nasprotni vsled njihovih protikršćanskih težnjah, so se sedaj naenkrat pokrili s plaščem krščanstva, sledeči, v tem primeru, samega Stalina. Ravno tako je on dal streljati ali pregnati v Sibirijo vse škofe in duhovnike, ker so si dovolili nadaljevati njih obrede, ter nato izjavil na radiju, da je on bil vedno zaščitnik vere. Potem ko je spremenil cerkve v kinematografe ali protiverske muzeje, in večkrat tudi v plesne dvorane ali v prostore za pijančevanje, izjavlja po ustah prodanega duhovnika, da so božji hrami spoštovani in da služijo za vršenje cerkvenih obredov.

Njegovi pristaši na Balkanu bi hoteli sedaj — po njegovem primeru — dokazati mladini, da so tudi oni dobri kristjani in da imajo med svojimi pristaši tudi veliko duhovnikov. Zanimivo bi pa bilo znati kako so se ti duhovniki našli med njimi. Gotovo se gre za kako njihovo žrtev, katero drže v rokah, samo da bi tako lažje uspeli zmotiti

ljudstvo. Ali čim bi dosegli njih cilj, bi bila usoda onih duhovnikov za vedno zapečateni.

Vse je brezkoristno, ker partizanom nič ne koristi, akoravno se prikazujejo pod lažljivo krinko. Oni so in bodo vedno proti veri, kakor so proti družini in proti domovini, v katerem imenu iščejo pomoč pri nevednih, da bi zadušili odpor onih, kateri jo še branijo.

LISABON — Oddelek vojnega ministrstva Združenih držav je odredil rekvizicijo 7 milijonov privatnih avtomobilov ter vseh gumijevih obrocev. Ta odredba, katera se pridružuje prepovedi vseh prevozov na večje daljave, bo težko uplivala na eno izmed najvažnejših panog obrtne delavnosti Severne Amerike, kajti avtomobilski prevozi predstavljajo najvažnejše sredstvo javnega prometa v Združenih državah.

LORENZO MARQUES — Predsednik avstralske vlade je izjavil, da z obzirom na veliko nevarnost katera proti Avstraliji, predvsem vsled poslednjih japonskih pomorskih zmag, vlada Avstralije ni več v stanju pošiljati nadaljne čete na pomoč Angležem, temveč da bode prisiljena vpoklicati nazaj iz Afrike tudi one vojaške oddelke, katere je svojedobno tam poslala za pojačanje osme britanske vojske, Churchill, svest nevarnosti, katera zares proti Avstraliji, je navodno pristal na zahtevo avstralske vlade.

DAKAR — Vodja ameriške vojne misije v Dakaru je izjavil, da so prehranjevalne prilike tega mesta jako težke. Poleg tega primanjkuje morskega oporišču Dakar petroleja in streljiva.

BUENOS AYRES — Iz New Yorka se javlja, da je racioniranje raznih alkoholnih produktov in živežnih potrebščin v Združenih državah oživilo kriminalne organizacije, katere se pečajo z verižnim kupčevanjem. To so organizacije, katere so že delovale ob času prohibicije ter so sedaj, kakor takrat, v medsebojni borbi, tako da pride do mnogih zločinov vsled konkurence in kontrole nad črno borzo.

OPORTO — Na morski obali v Oporto so se pojavili tri splavi polni brodolomcev in velikih količin surove gume. Gre se za ostanke velikega argleškega parobroda, ki je bil torpediran nedaleč od portugalske obale.

Pošiljke daril italijanskim vojakom na ruski fronti.

Taktička komanda na Korziki.

Zadruga poljedelcev v Italiji

Organizacija poljedelcev v Italiji je dosegla, zahvaljujoč sindakalno-korporativnemu sistemu, toliko uspehov s katerimi se druge države ne morejo ponašati. Med raznimi ekonomsko-socialnimi previdnostmi je gotovo zadruga poljedelcev, bodisi prostovoljna ali obvezna, najmanj poznati pojav teh ustanov, ali od tem večje splošne koristi in uspešnosti.

V stvari se gre o združenju raznih poljedelcev, ki hočejo, s pomočjo tako ustanovljene zadruge, prihraniti čim več denarja pri obdelovanju njih kmetijstva. Jasno je, da si mali kmet ne more privoščiti sodelovanje strokovnjaka, niti ne more plačati v naprej velike svote za nakup umetnih gnojil na debelo, da bi jih dobil bolj po ceni. Ako se pa gotovo število kmetov učlani v eno zadrugo, je zelo lahko premagati vse te težkoče, kajti ni potreba izdati velikih svot za gnojila — katera bi, v slučaju enega poljedelca, morala biti shranjena za druga leta, pri čemur pa bi se popolnoma pokvarila — temveč se nakupljena velika množina za vse zadruženike istim takoj po potrebi razdeli.

Tudi strokovna organizacija je mogoča, ker je pač mogoče razdeliti stroške med raznimi zadruženiki. Ravno tako je mogoče, s pomočjo zadruge, nabaviti si drage raznovrstne poljedelske stroje, brez da bi ti izdatki občutno težili gospodarstva posameznih kmetov.

Ali večkrat niso kmetje v stanju, da bi takoj razumeli vse koristi, katere izhajajo iz združitve v slično organizacijo. V tem slučaju posreduje sindakat ali korporacija (zadrukarstvo). Omenjene ustanove, čim se s strani nekaterih nezaupljivih kmetov izkaže pomanjkanje dobre volje za ustanovitev zadruge, nastopijo takoj za zaščito skupnosti, ter jih povabijo za pristop v obvezno zadrugo, predvsem ko se gre za zadruge ustanovljene za borbo proti boleznim. Obvezne zadruge se pozneje spremenijo v prostovoljne in to čim se pri zadruženikom učvrsti splošna svest velikih koristi, ki jih pojedinec uživa iz poslovanja same zadruge, ter vsi enodušno postanejo faktorji novega delovnega sistema.

DELO USMILJENJA ITALIJANSKIH BOLNIŠNIC

Ko so italijanske čete prišle na področje bivše Jugoslavije, so na veliko začudenje uvidele, da se ni v tej državi prav nič napravilo za bolehe otroke in da so se popolnoma zanemarjale zdravniške inicijative. Iz lahko razumljivih razlogov, z ozirom na vojno stanje, ni bilo seveda mogoče takoj pristopiti k temeljiti organizaciji vseh panog zdravniške službe, da bi se v vsakem pogledu popravilo to kar so na teh področjih popolnoma opustile prejšnje vlade. Naravno, da se to važno vprašanje ni moglo kar čez noč rešiti. Vseeno pa so se italijanski vojaški zdravniki, polni človekoljubja, požrtvovalno lotili posla, samo da bi olajšali bolečine ljudstva, predvsem ubožnih narodnih slojev, kateri so že toliko let ostali brez sleherne pomoči.

Poleg drugih potežkoč, na katere so morali računati vojaški zdravniki, je treba upoštevati tudi notranjo situacijo, ki je nastala vsled medsebojnih nemirov, kar je dovedlo do bratomorske borbe. Zdravniške potrebe so radi tega narasle. Treba je bilo pomagati ranjenim, posebno otrokom, ki so ostali brez starišev in brez nege in tako izpostavljeni vsem mogočnim boleznim. V tem pogledu so italijanski vojaški zdravniki in bolničarji vršili samaritansko delo. Za ta neumoren posel niso zahtevali nikakega plačila, akoravno so z njihovo pomočjo rešili na tisoče življenj posebno otrok, žen in starcev.

In sedaj je to ljudstvo, katero je od začetka — ker je bilo navajeno samo na izkoriščanje s strani prejšnjih vlad — imelo malo zaupanja v usmiljeno delo teh zdravnikov, s hvaležnostjo spoznalo človeške cilje te pomoči in vedno v večjem številu in s polnim zaupanjem obiskuje italijanske vojaške bolnišnice.

R.A.F. BOMBARDIRA VOJAŠKE OBJEKTE

V nekem zadnjem napadu na Kalabrijo so zrakoplovi angleške aviacije, potem ko so preleteli nekoliko mest v Siciliji, pretrpivši težke izgube po protivajonski artileriji, napadli neke osamljene hišice na obali Kalabrije, ter streljali z mitraljezi tudi na hišo iz katere je ravno odhajal nadškof iz Reggio Calabria, na pastirskem potovanju, in ki je ostal mrtev. To so vojaški objekti, na katere se vrže Anglež z vso svojo hudobnostjo, ko vidi da mu je dosega pravih ciljev preprečena s strani protivajonske artilerije ali lovskih letal.

RIM — Evo rezultat, katerega so dosegle edince italijanske vojne mornarice v tridesetih mesecih vojne, t. j. do konca 31. decembra 1942: 132 potopljenih vojnih ladij in to: 4 oklepnice, 18 križark, 30 torpedolovcev, 80 podmornic od skupnih 270.000 ton. Trgovsko in petrolejsko brodoge: 190 edinic za skupnih 1.300.000 ton. Italijanska mornarica je torej potopila skupno 322 ladij.